

Andre Love gaa langt videre, idet de i Modsetning til, hvad der er Reglen efter Forslagets § 27, bestemme, at ikke blot alle paa Ejendommen hvilende Behæftelser, altsaa ogsaa de Brugsrettigheder, Servituter og Grundbyrder, som ere ældre end alle Pant- og Udlægshaverne, men ogsaa Ejendomsrettigheder gaa til Grunde ved Auktionen, naar de ikke ere komne frem i Tide. Det fuldbyrdede Tvangssalg virker altsaa som en Art Lavhævedsdom, men en saa vidtgaaende Regel er der ikke fundet Grund til at indføre hos os; meget vil allerede være bundet ved den Bestyrelse, Forslaget giver Auktionsførerens.

Endnu skal som en almindelig Bemærkning tilføjes, at naget Forslaget selvfølgelig, ogsaa forsaavidt Tvangsauktioner angaar, hviler paa Forhandlingsmaksimen, har dog det til Grund for Ordningen liggende Hovedprincip medført, at der, naar Auktionsvilkårene ere fastsatte og Reserventen ikke længere ubetinget er Herre over Forfølgningen, paa flere Punkter bliver Tale om en selvstændig Optræden af Auktionsforvalteren, hvortil der ikke findes noget Tilsvarende efter den gjældende Ret. I denne Henseende henvises til Reglen i § 29, 2det Stykke, at Auktionsforvalteren skal drage Omhu for, at Auktionsvilkårene affattes i Overensstemmelse med den efter Forhandlingen mellem de Interesserede trufne Afgjørelse; fremdeles til Reglen i § 30 i Slutningen, at Auktionsforvalteren i det der nævnte Tilfælde skal indbræve Auktionsforbeholdet, i fornødent Fald ad Reittens Vej; endvidere mærkes i den omhandlede Henseende, at han ifølge § 32, saasnart Vilkårene ere affattede, af egen Drift og uden yderligere Opfordring skal tilløse Auktionen, og hvis den bortfalder, atløse den, samt at han ifølge § 42 skal forfatte Udfast til Købesummens Fordeling mellem de Interesserede og, naar Tvist opstaar, sørge for dens hensigtsmæssige Frugtbargjørelse og Bevaring i Mellemtiden. Endelig mærkes Bestemmelsen i § 29 1ste Stykke (jfr. med Hensyn til Løsøre § 8), som i Modsetning til den gjældende Ret paalægger Auktionsforvalteren paa Embedsvegne at passe, at de i §§ 23—26 i samtlige de Berettigedes Interesse givne Regler om Vilkårenes Indhold iagttages. Da Forslagets Princip nemlig er, at Indsigelser mod Auktionsvilkårene skulle komme frem i det i § 22 nævnte Møde, og at Auktionen ikke bageser kan angribes derved, at Noget fremkommer med saadanne Indsigelser, vil det vistnok findes naturligt, at man ved den omhandlede Regel har søgt at sikre de Berettigede, som

ikke have givet Møde efter Indkaldelsen, mod at deres Interesser ved Vilkårenes Affattelse aldeles tilfredsættes af de Mødende. Herefter bliver det ogsaa muligt for en Berettiget at indskrænke sig til blot at anmeldte sin Ret paa det i § 22 omhandlede Møde uden at deltage i Forhandlingen om Vilkårenes Indhold, hvorved han vil kunne undgaa den Udgift, som det i Reglen vil paaføre ham at lade møde ved en Sagsfører som sin Fuldmægtig. Her kan som en beslægtet Regel mærkes Bestemmelsen i § 29 sidste Stykke.

Ogsaa med Hensyn til Tvangsauktioner over Løsøre har Forslaget søgt at virke til, at der sker en samtlige Interesserede omfattende Opgjørelse, idet det er Reglen, at denne skal omfatte alle dem, der ikke kunne modsætte sig Salget, men have Ret til Andel i Auktionsudbyttet (§§ 12 og 13). Det er derimod ikke anset nødvendigt eller hensigtsmæssigt her at gennemføre Principet i dets hele Styrked. Det hører til Sjældenhederne, at Flere som Pant- eller Udlægshavere ere berettigede med Hensyn til samme vorlige Ting, medens dette saa at sige er Reglen ved faste Ejendomme. Det kan derfor ikke anses for at være af samme Betydning ved Løsøre som ved faste Ejendomme at gennemføre Grundsetningen om, at alle i Tingenes Salg Interesserede skulle inddrages under Opjørelsen. Forslaget har derfor indskrænket sig til i § 12 at bestemme, at det afgjøres efter de hidtil gjældende Retregler, om Panthavere kunne modsætte sig vedkommende Gjenstandes Realisation. Hvis dette er Tilfældet, bevarer vedkommende Panthaber altsaa sin Panteret, om Salg end maatte være sket. Om Udlægshavere hedder det derimod, at de ingeninde ere berettigede til at modsætte sig, at ældre eller yngre Udlægshavere i samme Løsøre stride til Tvangsauktion (§ 12), og at Auktionen, naar den er lovlig afholdt, med Hensyn til sit Udfald er bindende for dem (§ 13). Deres lovlige Ret over det udlagte Løsøre bortfalder saaledes ved Tvangssalget og gaar over til at blive et Krav paa Andel i Købesummen, om hvilket Krav der gjælder lignende Regler som, hvis Talen var om en fast Ejendomme. Den tinglige Ret bortfalder er ikke afhængig af, at de Baa-gjældende virkelig komme til at opbevare den dem tilkommende Del af Auktionssummen, og finder altsaa Sted, selv om nogen Udlægshaver maatte være bleven forbigaaet ved Auktionssummens Fordeling. Noget som iøvrigt efter Indholdet af §§ 15 og 16 sjældent vil forekomme. Det er vel ikke foreskrevet i disse Paragrafer, at der skal ske en almindelig Indkaldelse af alle de Interesserede,